

eventuelt at finansiere tilskud til disse rockergrupper. Og Esbjerg og Rødding er ikke de eneste eksempler. Der er jo i massevis af kommuner, hvor man har udbetalt tilskud til rockerne og dermed givet dem næring til at kunne etablere sig så stærkt, som tilfældet er.

Jeg er også nødt til i den her forbindelse at nævne, at vi faktisk synes, det er i den grad pinligt, at det danske forsvar har svigtet i retning af at have styr på, hvor deres våbendepoter er, og sørge for hele tiden at tælle op og sikre, at våbnene er der, og at der ikke er nogen, der stjæler dem. For det danske forsvar har jo i pinlig grad været leverandør til rockerbanderne med de våben, som er forsvundet fra de danske militærdepoter. I betragtning af, at man ofte ikke ved, hvad man skal sætte danske soldater til, når de aftjener deres værnepligt, så er der her en helt åbenlys opgave, nemlig at passe på, at rockere og andre kriminelle ikke stjæler våbnene fra depoterne.

Det, der er det vigtige ved dette her lovforslag, er, at vi nu får givet et signal til befolkningen om, at Folketinget har sat rockersagen på dagsordenen. Dette her er det første af forhåbentlig mange initiativer. På Fremskridtspartiets foranledning skal der afholdes en forespørgselsdebat i begyndelsen af november måned, og da regner vi med, at Folketinget i den forbindelse kan få en grundig debat om, hvordan vi kommer videre.

For mange steder i landet er det jo sådan, at når der går rygter om, at der skal etableres rockerborge, eller bare at der er en rocker, der køber en ejendom i nabolaget, så bliver folk utrygge. Der holdes borgermøder, hvor folk ikke ved, om de er købt eller solgt, om det pludselig er deres nabolag, der skal udsættes for brug af militære våben og andre former for grov kriminalitet. Sådan skal det ikke være at leve i Danmark.

Det vil vi ikke være med til i Fremskridtspartiet. Efter vores mening skal det være sådan, at alle danskere skal kunne gå i seng om aftenen og stå op om morgenen i forvisning om, at rockere og andre kriminelle sørger man for at anbringe bag lås og slå.

Vi håber, at det her lovforslag kan blive det første skridt i den retning, og støtter det derfor helhjertet.

Helge Bo Jensen (EL):

Jeg vil da lige starte med at beklage, hvis vi har trådt på nogle formelle ligtorne ved at citere

udtalelser, som vi i øvrigt fandt var meget kloge og forstandige. Jeg vil så også beklage, at SF åbenbart ikke kan finde på noget mere væsentligt at bidrage med end det her let ophidsede og ringe begrundede udfald.

Ingen, hverken borgerlige eller kritiske juridiske eksperter, har rost den lovproces, som Folketinget er midt i eller er ved at afslutte her. På høringen – og nu tillader jeg mig at citere igen – karakteriserede Lars Adam Rehof det som en overordentlig uheldig proces. Jeg håber ikke, det er taget ud af sammenhængen: Det er en alvorlig og grim skamlet for det demokratiske folkestyre, at man vedtager love på den måde.

Jeg vil blot repetere en enkelt af vores hovedindvendinger mod forslaget, nemlig at det ikke virker, at det flytter problemet ud på landet. Vi finder, det er en smule umoralsk, at spørgsmålet om behov for beskyttelse og tryghed afhænger af, om der er tale om hundrede eller ti familier, der udsættes for fare. Som Evan Jensen fra KL har udtalt, så nytter det intet, at man bare flytter rundt på rockerne. Det er absolut lige så farligt at placere dem i små landsbyer. Der bor jo også mennesker andre steder end i Titangade. Det synes jeg er vigtigt at huske på.

Så vil jeg lige slutte af med at fortælle en historie fra det virkelige liv, en slags billede på, hvad der også sker her. I slutningen af 1960'erne og begyndelsen af 1970'erne var der i hele den vestlige verden en bølge af bankrøverier med våben, gidseltagninger m.v. Bekymrede folk fra bankverdenen, forsikringsbranchen og politiet satte sig sammen og diskuterede problemet. Først måtte målet fastlægges. Efter nogen diskussion så nåede man i Danmark frem til, at målet ikke var at undgå, at der skete bankrøverier, for det troede man ikke på var muligt.

Målet var derimod at undgå alt for voldsomme følgevirkninger af de her bankrøverier, dvs. at bankansatte og kunder ikke måtte komme til skade. Derfor valgte man i Danmark at gøre det så let som overhovedet muligt at røve en bank. Bankerne i Danmark er åbne, og enhver kan vakle ind fra gaden stangstiv og på rulleskøjter, stikke en finger frem under jakken og sige: Hit med pengene. Så får han udleveret penge af kassereren og kan vakle ud igen. Derefter er det politiets opgave at finde ham på det nærmeste værtshus.

I andre lande har man valgt den modsatte løsning. Her er bankerne nærmest fæstninger. Man skal igennem en sikkerhedssluse med metaldektektor for at komme ind i banken, der